

ևս պատանդներ տուին իրենց այս խոստման կատարման երաշխառոքելով։ Տիրիղատեսի ուղևորութիւնը տեսեց մինչեւ 66 թիւր, երբ ուս Հռովմում՝ մեծ շոքով ընդունուեցաւ եւ ներն կայսեր ձեռքով Հայաստանի թագաւոր պատկուեցաւ։ Այս եւթն երկու կողմին եւս զուացրեց հոռվիմացիք իրենց զերիշխանութիւնը հաստատեցին Հայաստանի վրայ, իսկ պարթիւնը կարողացան իրենց թագաւորական ցիսի մի ծիւով Հայաստանում՝ թագաւորեցնել սրբ պարթեւներն աւելի շահուեցան րան թէ հոռվիմացիք։

(Եարևանակենի)

Ն Ի Ւ Թ Ե Բ

Ա.Գ.ՈՒ.Ա.Ն.Ե.Յ ՊԱՏՄՈՒԹԵԱՆ

ՈՒՍՈՒՄՆԱԾՈՒՐՈՒԹԵԱՆ ՀԵՄԵՐ

Մախէս Կաղանկաստացու Ազուանից Պատմ. Երկաթագիր (Ա. Խուսն) օրինակից մի պակաս հասուած։

Կամիորդ յօդուածով տեսանք, որ Երկաթագիր օրինակը 1676 թուականին Զառքիա Սարկաւագ պատմագիրը նորոգել է և պատմութեան պակասը լրացրել՝ արտազրելով թերին այլ ձեռագիր օրինակից։ Միայն թէ Զառքարիան Ազուանից պատմութեան մէջ, (Երկաթագիր օրինակում), մի խոշոր հատուածի պակաս լինելը չի նկատել, որի վերայ և գարձնում ենք այժմ բանասէլների ուշադրութիւնը։

Երկաթագիր օրինակում 1.Բ (32) տեսը բազկացած է տասն թերթից՝ մինչգեռ ամբողջ ձեռագրի տեարները՝ շատ քիչ բացառութեամբ՝ բաղկացած են տասներկու թերթից։ Կյաղիսով 1.Բ. աետրից պակասում է, Երկու թուղթ։ Այս թէ ինչպէս։ Չեսապրի զ. 371ր. Երեսը վերջանում է, զուսաճանճը բառով,

իսկ զ. 372ա. սկսուում է և կստորեաց զնոսա» խօսքերով։ Սոցանից առաջին թերթը Զաքարիան նշանակել է ՅՀԴ. թուաշամարով։ Իսկ թ.-ը ՅՀԴ. թուով. ուրեմն նա երկաթագիր ձեռագիրը նորոգելու ժամանակ մէկը միւսի անմիջական շարունակութիւնն է, համարել և թերի մասը չէ նկատել։ Այդ պահան է ահա որ տաղիս ենք այժմ՝ առնելով երկրորդ խմբի պատկանող օրինակներից։

ՊԱՏՄ. ԱՊ. ԳԻՒՔ Գ. ԳԼ. Ի.

— «Իսկ յետ երից ամաց (834 թ.) բագսղի¹ ոմն ամիրայ² եկեալ հրամանաւ իշխանին Ցածկաց, որ ամիրիմանմին³ կոչի,⁴ հասեալ⁵ ի Նախճաւան քաղաք, անդ ըմբռնի⁶ մանուկ մի Յօհան անուն ի ձեռս նորաւ եւ սակա հաւատոցն որ ի Քրիստոս չարաշար տանջեալ նահատակի ի սուրբ քառասունսն⁷ մերձ յաւր⁸ սրբոյ պասեթին, որոյ նշխարքն լուսաճանճ⁹ փայլմամբ¹⁰ զթշնամին հիացուցանէր,¹¹ զոր տեսեալ նոցա, անհետեցին ի զիշերի, և ոչ ոք զիտաց զնա ի Քրիստոնէիցն, պասկողին իւրում միայն մնա յայտնութեանն։¹²

Իսկ ի միւսում ամին (835 թ.) զաւուրս յու. եղեղոյ սաստիկ անձրեաց, լցաւ ծայրաւ միը հօսմամբ գետն կուրի մինչեւ ԺԵ, հրասխ

1. Բ. Բազին մի՛: Ն. Բաղիսայ:

2. ԲՆ. Ամիրա:

3. ԲՆ. Ամիրիմանմին:

4. ԲՆ. Կոչիր:

5. ԲՆ. „յասեալ“ նորաւ:

6. ԲՆ. ըմբռնեալ:

7. ԲՆ. Քառասներորդսն:

8. Բ. օր: Ն. յաւորս:

9. Նրկաթագիր օրինակում սոյն վկայաբանութիւնը թերի է եւ վերջանումէ՝ լուսաճանճն, ով նոյն եւ Մոսկվայի հրատարակութեան մէջ։

10. Ողորագիր օրինակից ամբողջացնում ենք պակասը, իսկ նորագիր օրինակի տարբեր ընթերցուածները ծանօթութեանց մէջ։

11. Պարիսեան տպագութեան մէջ՝ „փալմամբ անցուցանաւան“։

12. Թէ ինչպէս է, որ Պարիսեան հրատարակութեան մէջ սոյն վկայաբանութեան վերջին կտորը „փալմամբ . . . մոռէ է, իսկ մասնաւ պատմական մեծ հատուածը պակասում է, այս մասին մնաք գժուարանում ենք որոշ բան ասել, քանի որ յիշեալ հրատարակութեան ձեռագրերը նորք տակ չունինք։

արտափս ծովանալ ընդ եղեալն՝¹⁵ իւր սահման։ և անգուստ յաշխարհական ծովին կասրից ելանէ վիշապ ձուկն մի անարի նման լերին, և զրոտրդաց ձկունս յորովայն իւր ամայեր և սնափաստակ մնալ որսորդացն լիներ։ Ասո իմն հնարեալ նաւորդացն, զռւմարեալք ի մի վայր յօշեն զնա ի տանոյն կողմանէ որով, մինչև սատակել նման, և կուրա տանել զնա ուստի եկն։ Եւ ապա զիւրաւ լիներ որսորդացն զիւտ ձկանցն զի իրրե ի կապարանէ արձակեալ զսյին։

Ի նոյն ամի տեր Դաւիթ Հայոց կաթուղիկոս վաղձանեցաւ, և անէծ¹⁶ զյափշտակազմն՝¹⁵ ի սրբոյն Դրիգորի հողոյն, որը էին այսոքիկ։ Արզմելք Զահարայ որդի¹⁶ որով սատակիւր։ Եւ Արդլա Սուրբարձոյ¹⁷ որդի, և Արու Զափիր արածացի, ածան ի պարտաւ և կենդանոյն տիկ հանին զերկոսեանն։

Եւ զիւռեթիւն իմն զայս ուստաք զԱմբրմաննց գարաբասին, թէ յաջակողմն զամանն նստի շուրտայաց աւագն որ մեծ է քան զայլսըն դահճապետաց աւագ. Եւ ձախոյ կողմանըն, գատաւորն և զանձու ամիրայն, որը առնեին իրաւունս և զտիեզերաց հարկաց վճարմաննս։¹⁸ Եւ յինն ժամ աւուրն մտանեն առաջի, և զվարդորդացն աւուրն հրաման առնուն, և զմարդկան մատակարարեն զօգտակարսն։

Իսկ յերկու Շ. Ձ. Ձ. թուղն Հայոց (837թ.) Բ.Ժ. ան. (Երկուասան) Ու, հեծելոց յանկարծահաս ելեալ ի բախտատաւ, ¹⁹ արշաւելին²⁰ երկիրս²¹ Ազուանից։ Անդ աին²² ի վերայ հարեալ Սահմի Սմբատեան, որ յարքայից²³ զԱռմիրհական տուչմէն էր, զործակեց իւր կալեալ զմեծ նահատակն Դէորքիոս,²⁴

զիմէ ի վերայ որպէս արծուի խոյացեալ ի տրկար թռչունս, այսր անզր ցրուեալ ասպասու զաշտացն արիեալ վաներ։ Եւ ի նոյն ամին, նոյն Տէրն Սահմի Սմբատեան, ձերբակալ արարեալ զապստամբն բարան, զմարդախոսիսող աշխարհաւեկր, ²⁵ արիւնարբու գաղանն, և ետ ի ձեռս Ամբրմանոց, և ըստ ²⁶ վաստակոցն առնու յարքունեացն վարձս բարիս։

Զի առնու իշխանութիւն ի վերայ Հայոց Վրաց, և Ազուանից տիրել իշխանութեամբ ամենեցուն արքայարարու արձակեալ գոյնունուն ամի տեր Յարքունեացն կրկին անգամ զբուժարու։

Այլ յԲ. Ձ. Ձ.՝ ²⁷ թռւականին Հայոց (838թ.) Արրահամ Ամբրմանի, զնա ²⁹ զօրու մեծաւ յաշխարհն հոռոմոց և Էստ ³⁰ զմեծ քաղաքն զԵմորիսյ, սրով և գերութեամբ։ Եւ անտի զարձաւ ի բնակութիւն իւր, սա ³¹ է Աբուսահակին։ ³²

Ի նոյն ամի տերանց տերն Յովանինէս, և որ Հայոց Վրաց և Ազուանից եղե տեր, խրնդրեաց յարքունեացն կրկին անգամ զբուժարու։

ա. Հայր Ելիշան իւր օրինակից մէջ է բերում այս փարբիկ հաստուածը միայն. Սիսական 93թ. երես 32 ծանօթութիւն Կաղանկատ. Գ. Ի. «Ահմէի Սմբատեան ձերբակալ արարեալ զապստամբն բարան, զմարդախողնող աշխարհաւեր արիւնարբու զազանն, ետ ի ձեռս Ամբրմանոց, և ըստ վաստակոցն առնու յարքունեաց իշխանութիւն ի վերայ Հայոց Վրաց և Ազուանից, տիրել իշխանութեամբ ամենեցուն Արքայարար։ Զարմանալի է, թէ ինչու յիշտակաց արժանի Հ. Կարապետ վարդապետ Հայնազարեանը իւր պարիսեան հրատարակութեան մէջ Հայր Ելիշանի օրինակից զանազան ընթերցուածներ բերելով, այս պատմական նշանաւոր հատուածը մոռացութեան է տալիս։

բ. Մեզ թռւումէ, թէ նոյն այս Յովհաննէս իշխանն է, որ յիշուած է Արքայի Մեծարանց Սրբոցն Յակովայ վանուց ամենահին արձանագրութեան մէջ Արք արձանագրութիւնը զանուում է մի կոտրուած Խաչքարի պատուանդանի վերայ, որ

23. Ն. աշխարհաւերն:

24. Ն. ընգ:

25. Ն. ՄՁ:

26. Ն. պակասի Հայոց:

27. Ն. զնաց:

28. Ն. ապակասի Հայոց:

29. Ն. զնաց:

30. Ն. ապա:

31. Ն. Սայ:

32. Ն. ապաւահակն:

15. Ն. եղեալն:

16. Ն. յանէծ:

17. Ն. (զյափշտղողն), պակասում է (ի)

18. Ն. որ նորին:

19. Ն. Սուրբարայ:

20. Ն. Բաղդադայ:

21. Ն. յերկիս:

22. Ն. ամն:

23. Ն. որ յարքայից:

24. Ն. Գորգիոս:

Խոյտաս. Փատակսս, երիցս այսոցիկ աշխարհաց:

Եւ այնմ ամի ել մարտին ի Խաղբաց կու-

սէ, զարմանալի մեծ քան զՃ՛նձդուկ և եկեր

զմասն ինչ Ազուանից աշխարհիս: 55

Եւ յետ երկաց ամաց (840) գՃ՛նզակ

եղեալ կարի 54 ձմեռն իեղեալ հասոց մահ ա-

նասնոց, և հոգուաց բազմաց:

Եւ ը՞դ աւուրսն ը՞եդ այնոսիկ եկին հա-

սին քաղաքականացիքն 55 և արարին վասս

Միսանձորոյ, 56 և Ամարաս զաւառաց, Եւ ել

հասցի անուանեալն Արումուսէ ի վերայ նո-

ցայ և կատարեաց զիստա:

Խ. Վ.

26 ԱՊՐԻԼԻ.

արիստ կարկաչուն վասկի ափին
Մոլորուծ մարտէ ես նասած էի
Եւ նայում էի պղտոք ջրեմին:
Ուսպէս ցուերով տանջուած պղտու տի:

Եւ վունջը ճենիս ըրքրում էի,
Ժաղիկնեցն մէկ մէկ ջորին էի ձգում,
Եւ պղտոք ալիք զարնան վասկի
Մ'իշտ յառաջ էին անդարձ զլորում ...

Եւ աշքը ջրին՝ ասում էի ես.
Կեանք, դու էլ մէկ մէկ օրերս ինձանից
Խլում ես պղտոք այդ վասկի պէս.

Ինչու ծաղիկնելն իմ՝ վնջի միջից՝
Մուկուտում են անուշ երազներ —
Միլու իմ՝ զրախա էիր, և զարծար տեր:

Յ. ՅՈՎՀԱՆՆԻՑՅԱՆ.

- Քանքի նորոգութեան ժամանակ (ԱԿԱ-1212) շարեւ
են հարաւարեմուան որմի մէջ: Արածանազրութիւնն
է
- «Յ» (853) ԹՈՒԱԳԻԱՆԱԹ.
ԵԿ ՀԱՅՈՒ Ի ԺԱՄԵՆԵԿԻ.
ՑՈՎԱՆԵՒՄՍ ԵՊԱԼԱՆ.
ԽԾԽԱՆԻ ԵՍ ՍՈՎԱՍ.
(Մ)ԵՌԾ ԱԲԱՆՑ ԵՊԻՍԿ.
ԿԱՆԴԻՆԵՑԻ ԶԱ.

Տեղեկութիւնք՝ սպիտակագոյն չէ քար.
(Pumez, Ponce) արձանազրութեան երեսը մաշուած:
Մեծ ութիւն՝ բարձրութիւն՝ 7 վերշոկ. լայնու-
թիւն՝ 11 վերշոկ և հաստոց՝ 5 վերշոկ. Գրչութիւն՝
մեսրոպագիր տողք 6. տառք 4×2 հմ: զետից 2
արշին 6 վեր. բարձր:

55. Ն. աշխարհիս Ազուանից:

54. Ն. կարա:

55. Ն. Բաղականացիքն:

56. Ն. Միսան որոց: